

fremvise, naar de ere i deres Bestillings Udøvelse, i hvilken de da nyde samme Beskyttelse som Politiets Betjente.

§ 17.

Med Hensyn til Fiskeriet i Limfjorden

har det sit Forblivende ved de i Lovene af 29de December 1857, 4de Januar 1861 og 22de Marts 1867 indeholdte Forrifter, der dog efter 1ste Juni 1878 skulle kunne opheves eller forandres paa den i nærværende Lovs § 6 angivne Maade.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

At de Have, der næsten paa alle Sider omgive vort Land, som Bugter og Fjorde skjære sig ind i dets Kyster, eller som Sunde og Belter adskille dets enkelte Dele, ikke mindre end Ferskvandet i vore Indsøer, Aaer og Bække, ved Mængden og Forskjelligartetheden af de Fisk, der findes i samme, frembyde en rig kilde til Erhverv for Befolkningen, er ligesaa almindeligt erkjendt, som at denne kilde hidtil for en stor Deel har slydt ubenyttet eller i alt Fald uden at man har draget sig den til Nytte i noget Omfang, der staaer i Forhold til dens Righoldighed. Naar Udbyttet af Fiskerierne hos os saaledes langtsaa er saa betydeligt, som det kunde være, og som det viser sig at være andetsteds, da hidrører dette vistnok for en Deel deraf, at Forholdene her ere saadanne, at der for vor hovedsagenlig agerdyrkende Befolkning frembyder sig andet, baade lettere og derhos sikrere og rigeligere Erhverv, end det, hvortil det ofte farefulde, altid usikre og sømmelige Arbejde ved Fiskeriet aabner Udsigt, men for en Deel turde Grunden dog ogsaa være at søge i den ringere Grad, i hvilken disse Forhold fra det Offentliges, fra Statsstyrelsens og Lovgivningsmagtens Side have været Gjenstand for Opmærksomhed. Ganske vist bør det i disse som i andre lignende Forhold være den i Befolkningen herskende Trang til og Drift til Erhverv, hvorpaa det væsentligst maa komme an, og Rigtigheden af det Princip, i Henhold til hvilket det Offentlige hidtil, om end stedse mere sparsomt, har søgt at komme den Enkeltes Bestræbelser i saa Henseende til Hjælp (ved Uddeling af Fiskepræmier, Understøttelser til Anskaffelse af Fiskeredskaber og rentefrie Laan til Erhvervelse af Dødsfartøier)

turde være tvivlsom, ligesom dets rette Anvendelse i ethvert Fald er vanskelig og de Resultater, til hvilke det skulde have ført, lidet kjendelige. Men Set er der dog, som Statsmagten, ogsaa med Anerkjendelse af hiin almindelige Grundsætning ikke bør unddrage sig fra, nemlig at fjerne de Hindringer, som under de bestaaende Forhold paa mange Maader indvirke hemmende paa Fiskeriernes Udvikling hos os, ved at tilvejebringe en Lovgivning, under hvis Beskyttelse det heromhandlede Erhverv kan udøves af dem, der maatte føle sig hændragne dertil. I saa Henseende er imidlertid Forholdet for Tiden saaledes, at der, naar undtages Fiskeriet i Limfjorden, der er ordnet ved en Række omfattende Love, ifkum foreligger nogle saa, forældede og mangelfulde Lovbestemmelser om denne Gjenstand, paa Grundlag af hvilke der da har uddannet sig en Retstilstand, under hvilken, navnlig forsaavidt angaaer Fiskeriet i de Kysterne nærmeste Dele af Havet, idelige Collisioner mellem de formeentlige Adkomstberettigede, ligesom ogsaa en fuldstændig Mangel paa ordnende og regulerende Bestemmelser, træde hindrende i veien for enhver ordenlig og systematisk Fiskeridrift, og under hvilken Fiskeriet derhos kan udøves paa hvilken som helst, om end for Fiskebestanden og derved for selve Fiskeriet nok saa ødelæggende Maade. Hvad der tranges til, er derfor formeentlig, at der ad Lovgivningens Vej fastsættes visse almindelige og bestemte Regler, dels angaaende hvem Afgangen til Fiskeriets Udøvelse tilkommer, hvorom der, som berørt, nu ofte reises Tvivlsmaal og Tvist, dels angaaende Maaden, paa hvilken det maa drives, i hvilken Henseende Detailbestemmelser imidlertid bør